

Fjellvåken

MEDLEMSBLAD FOR TROMS TURLAG • NR. 3 – 2011 – 33. ÅRGANG

Barn på tur
Turprogram
høst/vinter2011/2012
Turmuligheter
på Malangshalvøya

Skredkonferansen 2011 i Tromsø

Vinteren nærmer seg i Tromsø. Mang en topptur-entusiast føler uro i kroppen og er allerede helt sugen på de første svingene ned bratte og urørte fjellsider. Følelsen av å ha mestret fjellet og været kombinert med adrenalinrusen når man signerer et urørt heng i bunnløs pudder betyr uendelig stor livsglede for toppturglade folk. Med vinden og sola i ansiktet og utsikt mot Troms alpine fjellverden, er hverdagen fort glemt. Lengselen etter en slik nærmest arkaisk tilværelse er drivkraften for mange alpinister.

Skisesongen 2010/2011 var preget av et sterkt økende antall toppturentusiaster på tur i bratte vinterfjell. Nokså ofte har jeg telt mange skispor på fjelltopper i Tromsø og Lyngen hvor jeg kun har møtt et fåtall erfarne toppturgåere for bare to til tre år siden. Toppturskiene har blitt brede og mye lettere å manøvrere enn for 10 eller 20 år siden. Folk flest har fått gode skiferdigheter etter å ha trent i heisanlegg, og kondisen er også på høyden etter trening innendørs på treningscenter. Så de fysiske forutsetningene for bratte og avanserte toppturer i vinterfjellet ser ut til å ligge til rette hos mange. Så snart de første snøfnuggene daler ned og skikjøringen er mulig, kommer det til å bli skispor igjen på alle mer eller mindre kjente og avanserte fjelltopper i Troms. Men hva med skredkompetansen?

Da blir det fort en del triste minner fra fjorårets vintersong. Det har vært et rekordhøyt antall mennesker som ble tatt av snøskred og har dødd i snøskred i Norge. Også i Tromsø har det nesten hvert år vært skredofre. Mediene har frontet temaet intenst på mer eller mindre saklig måte, og Tromsøs politimester har med sine utspill gjort at mange toppturfolk og uskyldige alpinister nesten har følt seg satt

på et nivå med lite lovlydige folk. Men selv om enkelte konservative krefter kanskje har vanskelig for å akseptere dette, tør jeg å påstå at skikjøring i bratt vinterfjell er noe som er kommet for å bli. Og det kan ikke være snakk om at dette bare er noe for unge og ville: i Alpelandene har mange gått på familietopptur på ski i bratt lende allerede i mer enn 40 år (såkalte «randonee»-skibindinger fantes det allerede på 70-tallet!).

Utfordringen er altså hvordan vi kan gjøre det tryggere når flere ferdes i bratt vinterfjell - et nokså kontroversielt tema i Norge. Uansett vil det kreve engasjement og samhandling av mange ulike aktører og instanser, blant annet DNT, Norsk Fjellsportforum, andre friluftsansasjoner, Røde Kors, NGI, NVE og politiet. 04.-06.11.11 arrangeres det nordisk konferanse om snøskred og friluftsliv i Tromsø (www.skredkonferansen.no). Dette er en glimrende mulighet til å samle mange involverte ansasjoner og eksperter rundt et bord for å diskutere og forbedre målrettet og konstruktivt arbeid med denne saken. Jeg håper at mange medlemmer i Troms Turlag og FSG finner veien til skredkonferansen, uansett om det er som tilhører eller bidragsyter.

Et regionalt skredvarsel for friluftslivet som oppdateres flere ganger per uke i regi av NVE, NGI og meteorologisk institutt er rett rundt hjørnet, og vi har allerede fått teste noen prøvevarsler av litt varierende kvalitet i fjor vinter. Jeg tror at et slikt varsel på sikt kan bidra til å redusere antallet skredofre. Men jeg er helt overbevist at slike varsler ikke kan lykkes uten at vi samtidig har sterkt fokus på skredkunnskap hos den enkelte turgåeren. Alle som vil være ute i vinterfjellet, uansett på fjellski, på jakt, på topptur eller på andre aktiviteter, må ha solid kunn-

Claudia Wahl foran Lakselvtindene. Foto: Christoph Wahl

skap om snøskred. Og her bør DNT og andre friluftsansjasjoner ta ansvar i større grad enn det som har skjedd så langt! Kompetansebygging og kursing om snøskred, forebygging og redning, både for turgåere, turledere og kursledere må være en prioritert sak!

FSG i Tromsø har hatt tradisjon for skredkursing i mange år. Ulike skredkurs og workshop har regelmessig blitt arrangert, Espen Nordahl får ha æren for å ha startet opp med dette. En arbeidsgruppe i FSG i Troms Turlag har så utviklet en utdanningsstige snøskred, som ble vedtatt i styret i DNT Fjellsport høsten 2009 (nærmere informasjon om stigen ligger på www.dntfjellsport.no). Stigen omfatter kurs på ulike nivåer. De som gjennomgår hele utdanningsstigen godkjennes som skredinstruktører i DNT Fjellsport. Det finnes ingen lignende utdanningsopplegg i Norge så langt og FSG i Troms Turlag har som landets første arrangert de tilsvarende kursene i 2010 og 2011. Per i dag finnes det 9 godkjente skred-

instruktører i DNT Fjellsport i Norge og fem av dem er bosatt i Tromsø! Dette viser bare nok en gang at vi har et oppegående skredmiljø hos oss i Tromsø.

Jeg har store forhåpninger til at DNT sentralt og moderlaget vårt i Tromsø vil ta tak i denne utfordringen, slik at kompetansemiljøet i Tromsø får gode muligheter til oppdatering, utbygning og videreutvikling. På samme måte håper jeg at ikke bare FSG, men Troms Turlag i sin helhet vil bidra til å bygge oppøkt kompetanse om snøskred hos turgåere, turledere og kursledere. Hvis toppturnmiljøet skal være med på laget, må tilnærmingen ved slik kursing imidlertid være mer alpin enn det som tradisjonen i Norge tilsier. Hovedfokus må uansett være på forebyggende arbeid.

Jeg ønsker dere alle en fantastisk fin vinter med mange store og små puddersvinger!

Av Christoph Wahl, Styreleder i FSG Troms Turlag

Jorunn Fleten

– 70 år ung

Foto: Toril Skoglund

Hvem skulle tro at denne spreke dama fylte 70 år i høst? Hun har energi og vilje som mange 30 åringer kan se langt etter. Når hun tar på seg Åsnes-skiene og setter fart med 20 kg lett sekk på ryggen er det snart bare ullhuva man skimter oppe i motene.

Jorunn har vært i Troms Turlags styre i flere epoker. Sist, tre år som leder. Det klaffet med turlagets

hundreårsjubileum. Da fikk hun realisert turboka «På tur i Troms» og bygd jubileumshytta på Rosta. Nå er hun ute av styret, men har i sommer vært byggesjef for ny hytte på Dæarta. Som den inspirerende organisator hun er, klarer hun å få med seg hopetalls av gode arbeidere. Liketil har hun et grep rundt Forsvaret, som smelter på hennes forespørsel om helikopterløft. Hennes glød for dugnadsarbeid i

Troms Turlag kommer av at hun vil være med å legge til rette for folk i fjellet, og gi andre en smak av de fantastiske øyeblikk man bare opplever i naturen. Hun deler mer enn gjerne på gode naturopplevelser, enten det er syttendemaitur på råttan vårsnø, padletur på Reisaelva eller vårtur til Dividalshytta.

I sitt yrkesliv som lærer på Skjelnan skole åpnet hun opp for at alle barn skulle få mulighet til å lære og være ute i naturen og mestre den. Det er i dag mange barn og voksne som kan takke Jorunn for mange gode friluftslivsopplevelser. Hennes gode humør og smittende engasjement er noen av hennes egenskaper, og som ligger bak når hun stadig vekk lykkes med nye tiltak til gode for friluftslivet og folkehelsen.

Hennes bragder som friluftsutøver er ikke få. Det kan for eksempel nevnes at da Jorunn gikk av med pensjon, ble hun spurt om hva hun skulle gjøre nå. Uten betenkningstid svarte hun spøkefullt «gå Norge på langs». Det ble alvor i saken når det kom på trykk i avisen og kollegaene gav henne tur-

stipend i avskjedsgave. Siden da har hun gjennomført «Norge på langs» til fots og på ski, alene og med følge. Hva hennes neste turmål som ungdommelig 70-åring er tør vi ikke tenke på...

Det er en fryd å være med Jorunn på tur, og Reisa dalen er hun spesielt glad i. Hun deler raust på opplevelsene og viser gladelig fram steder med en spesiell historie eller en artig naturlig forekomst. Med Jorunn som guide til Imo er det ingen som glemmer. Når hun forteller om området og om hva som har skjedd her før. Om reinraid, laksefiske og stigen ned til elva. Hun peker ut hvor det er best å ligge for å se ned i Imojuvet. Hun viser oss Imo-gammen og Arturgammen. Koker bålkafe under tørrfurua etter en tur på Jiarta. Lukten fra lyngen, suset i trærne, bålroyk og Jorunns smittende latter, det er gode opplevelser.

Kjære Jorunn, gratulerer med dagen! Takk for flotte turer og naturopplevelser, de vi har hatt og de som kommer.

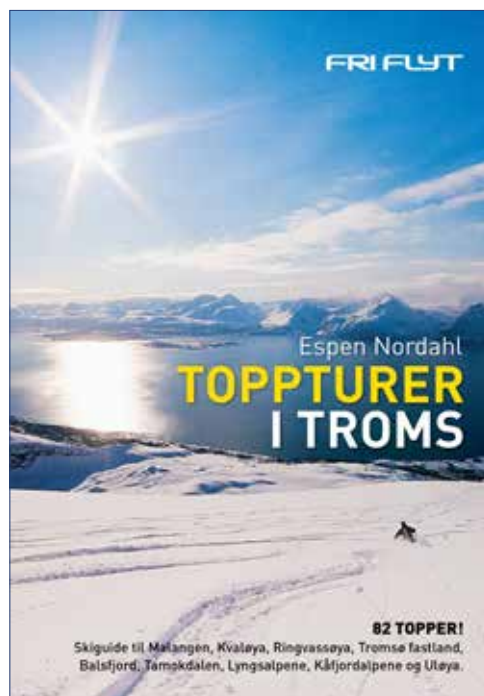
Hilsen Fjellvåkenredaksjonen.

Tromsøs største utvalg i turkart!

Bokhuset;libris

Storgata 86 | 9008 Tromsø
Tlf: 77 68 30 36 | bokhuset@libris.no
www.bokhusetlibris.no

Jekta Øst | 9015 Tromsø
Tlf: 77 67 87 50 | bokhuset.jekta@libris.no
www.bokhusetlibris.no

339-skvadronen i sving. Foto: Brynjar Fleten.

Det nye hyttetunet på Dærta.
Foto: Lisbeth Johannessen

Hyttebygging på dugnadsbasis

Jubileumshytta på Rosta ble i 2007 planlagt, organisert og oppført på dugnad. En fantastisk bragd av frivillighet. Nå har vi gjentatt det på Dærta.

I løpet av 12 dager i månedsskiftet juni/juli gikk hjulene som smurt og 67 mennesker var i sving for at alt skulle gå som fot i hose. Aktiviteten var satt på høygir. Det ble 15 timers arbeidsdag. Veien til fjells var lang, ferietida var rundt hjørnet og det var ufattelig masse jobb som måtte utføres på kort tid.

339-skvadronen løftet 35 tonn hyttmaterialer til fjells. Til tider stilte de med 3 helikopter samtidig. Bakkefolkene som opererte nede i Dividalen og oppe på fjellet, sprang i ett for å laste på/av slik at pilotene kom i lufta snarest mulig. Det var utrolig mange løft som ble ekspedert i løpet av uka. Været stod oss bi, og Skvadronen ga seg ikke selv om tåka seig på og ga ekstra spenning. Dugnadsjengen i tomte stod han av i et forferdelig sandfokk og bråk fra helikoptrene, men de lot seg ikke affisere av vanskelige arbeidsforhold. De målte, diskuterte og stod krumbøyd over jord og stein og sement. 44 søyler vaks etterhvert fram på rekke og rad, og vi kunne etter 3 dager ønske snekkergjengen velkommen til fjells og til en solid og perfekt grunnmur for den 90 kvm store Saltdalshytta.

Bjelkelaget ble lagt på og finjustert. De ferdige

seksjonene kom sakte og sikkert opp en for en. Snekkerne jobbet seg stadig framover og oppover med malerne rett i hælene. Taket ble lagt på i stiv kuling, og vindtettpappen flagret og smalt i vinden. Det ble utført stor balansekunst på takåsene for å få den på plass. Men etter 5 dager med snekring, var råbygget oppført, ovnene montert og prøvd og alt av isolasjon og panel var tatt vare på og lagt under tak. Vi kunne låse døra helt etter planen. Rubb og rake ble ryddet på byggeplassen og alt var strøket da de siste ildsjelene tok fatt på hjemveien.

Vi jentene i serveringa takker for et kjempehumør dagen lang der latter og kommentarer og jobb gikk hand i hand. En sabla flott gjeng som fortjener det beste. Takk til alle som deltok - både på fjellet, nede i dalen og oppe i lufta - for arbeidskrevende dager og godt lag!

Men moroa er bare kommet cirka halvveis. Nå skal det først isoleres og deretter paneles og rommene skal deles av. Alt møysommelig finarbeid til slutt vil også ta mye tid. Dugnadsarbeidet starter opp igjen i januar 2012. Om ikke lenge er jeg på tråden for å gjøre nye avtaler til fortsatt innsats for Dærta. Vi snakkes!

Av Jorunn Fleten

Lemen - en stresset hissigpropp!

Foto: Pål Tengesdal

 Av Jorunn Mørkved

Vi er mange som fascineres av lemen. Dette lille dyret har et imponerende mot og en evne til å gå til angrep på vesener som er atskillig større og sterkere enn de sjøl. Illsint og hissig kan de angripe skistaven din eller kosnuten. Man har funnet ut at den aggressive adferden øker når tettheten av lemen øker, trolig som følge av stress. Myter går ut på at lemen kan sprekke av sinne. Dette tror man heller skyldes langvarig stress, som kulminerer i en sjokksituasjon. I gamle dager ble lemenår sett på som forvarsel for krig eller uår.

Lemen er en smågnager som livnærer seg av gress, starr og mose. Den heter «Norwegian lemming» fordi den er den pattedyrarten som over tid har størst andel av den totale bestanden i Norge. Den holder til i høyfjellet. Det lille dyret har et svært høyt reproduksjonspotensiale: De kan bli kjønnsmodne tre uker gamle, drektighetstida er tre uker, og de kan få kull på 8-10 unger.

Svingninger i bestanden er vanlig hos smågnagere, og de ble først lagt merke til hos lemen. Bestanden øker gradvis i antall mot en topp, og den

bryter så sammen. Den varierer syklisk mellom tre og fire år mellom toppårene. I toppårene er tettheten svært høy, men det er store variasjoner også her. I Skandinavia brer bestandstoppene seg nordover i bølger: en bestandstopp av en eller flere smågnagere i Sør-Norge kan følges av en topp i Trøndelag neste år og i Nord-Norge det tredje året.

Det er ofte bestander av andre smågnagere, men svingningene er ikke alltid synkroniserte. Flere rovdyr, ugler og rovfuglarter livnærer seg på smågnagere og lemen. Mange arter har spesialisert seg på fangst av smågnagere og kan vanskelig skifte over på alternative byttedyr. I «lemenår» får arter som perleugle, jordugle, tårnfalk, fjellvåk, røyskatt, snømus og rødrev store ungekull. Dette minker presert på de andre pattedyrartene, som dermed også får fram flere unger. Lemmen blir dermed en viktig nøkkelart i økosystemet i fjellet.

Status: Lemmen er ikke inkludert i noen rødlisteverken på nasjonalt eller internasjonalt nivå. Sjøl om den ikke er en truet art, er lemen en klar ansvarsart for Norge fordi en så stor andel av den totale bestanden finnes i Norge.

Kilder: Store norske leksikon. Wikipedia

Henning, Ingrid og Idunn klar for turboleiren.
Foto: Liv Karen Johannessen

Turboleir høsten 2011

 Av Lisbeth Johannessen

Høstens Turboleir ble arrangert i slutten av september. Ca. 30 – 40 barn og voksne møttes på leirplassen ved Jægervatnet og hadde ei minnerik helg.

Idunn, Henning og Ingrid deltok for første gang og var full av entusiasme da de skulle fortelle om leiropplevelsene.

Hvordan var det på Turboleir?

Henning 7 år: Vi padla og padla og padla. Vi padla i barnekajakka og voksenkajakka og kanoa.

Idunn 10 år: Det var vått, vått, vått.

Velta dere siden dere ble så våt?

Idunn: Vi hadde våtdrakt og bada i den, og så stod vi på surfebrett som ble trukket av en båt med motor – kult! Vi måtte tørke klær og da hang vi dem på greiner i trær'n.

Henning: Det var bare de største som fikk lov å stå på surfebrettet.

Gjorde dere andre ting enn å padle?

Idunn: Vi skulle gå på tur til Jægervasshytta, men det var så gøy å padle at det ble nesten ikke tid til det. Æ og Ingrid padla fram og tilbake til hytta. Det

var noen som gikk.

Henning: Æ gikk til hytta, og så padla æ kano sammen med en annen gutt tilbake til leiren. Og så skjøt æ på blink med en kjæmpesprættert. Det var sånne skiskytterblinka.

Hadde dere med mat sjøl?

Idunn: Vi fikk mat der, det var en egen matlavvo, og der fikk vi brødiskiva, gryterett og vi grilla pølsa.

Henning: Vi grilla sko også. Skoa'n mine lå til tørk ved bålet i lavvo'n, og så velta bålet så skoa'n brant opp. Æ blei litt lei mæ, men no har æ fått mæ nye sko.

Hva gjorde dere om kveldene?

Idunn: Vi satt rundt bålet ute og spiste godteri.

Henning: Og så var det en mann som spilte gitar og sang.

Hvordan overnattet dere?

Idunn: Vi lå i telt, og det var mange som lå i den store sovelavvoen.

Var det artig å være på Turboleir?

Idunn: Ja! Æ har lyst å dra på flere Turboleira. Æ har lyst å dra på vinterleir.

Henning: Æ å!

På tur i Dividalen

Jeg var på tur med tante, mamma og Jon. På veien fant vi et turkart over området. Jeg kikket på det når vi gikk, stien var en rødprikket strek. Jon klatret i et stort tre som hadde falt ned. Det var mange klopper på stien, fordi det var gjørme. Ellers så ble vi våt og gjørmete. Vi så mange haukugler. De satt i toppen av et tre. På vei til hytta møtte vi Idunn og bestemora hennes, de skulle samme vei som oss. Det var også mange lemen. Vi måtte koke drikkevannet i 4 minutter for ikke å bli syk. Da vi kom fram gikk mamma og jeg for å sette opp teltet. Vi spiste middag. Om natta sov vi i teltet, mens tante og Jon, Idunn og Lisbeth sov inne. Jeg liker å sove i telt.

Neste dag dro vi hjem. Men først dro vi på fjelltur. Vi så en død rein, og mange levende reiner. Vi laga bål og så utover dalen. Det var en fin tur.

Hilsen Ingrid A. Lund, 9 år

Foto: Toril Skoglund

Ingrid har tegnet fra turen i Dividalen.

Små turer er også store...

- en absolutt ødemarksfølelse 5 minutter fra bebyggelsen

I vår familie har vi kjennskap til et par «hemmelige» fiskevann, hvor vi fisker fin fin ørret. Hit drar vi med jevne mellomrom for å få villmarksopplevelsen. Her er vi i et «Lars Monsens rike» med utrolige naturopplevelser tett på turlivet. Nå skal vi skildre en tur dit, som vi hadde her i høst. Vi vil ikke fortelle hvor dette er, men vi kan si såpass at det ligger svært nære bebyggelsen i naturskjønne omgivelser i fylket vårt.

Det var fredags ettermiddag og tursekken var allerede pakket, med tanke på avreise rett etter skole og jobb. Avsted kjørte vi glade og fornøyde, min sønn på 11 år og jeg. Vi hadde kjøpt inn ny enhånds fluestang som skulle testes på ørreten. Fluene var linet opp i boksen, marken krøp slapt i sin, og mat var pakket for en helg i nydelig høstvær.

Kjøreturen er ikke lang og vi ankommer stedet for parkering tidlig på ettermiddagen. Kanoen blir tatt ned fra biltaket og vi bærer den de få 100 metrene til vannet. På stien titter ekorn på oss, nysgjerrig som den er og helt uredd. Bagasjen blir tatt i neste omgang. Over furustammene ser vi en hauk eller en våk gli stille utover mot vannet, vi ser ikke hva slags fugl det er, men helt klart en rovfugl. Stille glir vi ut på vannet. Det er fredags ettermiddag, stille høstvær, nydelig sol og ingen mennesker å se. Vi padler så stille vi kan og nyter stillheten. Når man er bare to på tur, kan man være nokså stille, er man flere blir det mere prat og mere aktivitet. På riksveien kan vi av og til høre en og annen bil i det fjerne, snart utelukkes disse lydene fra vår bevissthet.

Her ved vårt «hemmeligvann» har vi hatt bra ørretfangst opp mot halvkiloet og vi håper på ørret i steikepanna til kvelden. Det er lite vak på vannet, vi svinger haspesnella og fluestanga. Vi dorger rundt på vannet, men det vil ikke bite. Etter et par timer tar vi en pause, setter oss ved bredden og tenner opp et lite bål. Plutselig hører vi et varselskrik i skogkanten, vi skvetter litt til, det var så nære. Vi

griller vår medbrakte niste over glørne. Sola er akkurat gått ned, men det er fortsatt lyst. Der kommer sannelig en ugle flyvende og setter seg på en av de nederste greinene på furua fem meter ifra oss. For et artig syn, den blir sittende med ryggen til oss, men snur hodet 180 grader og titter på oss. Vi er svært stille men spiser fortsatt i fred og ro mens vi ser på hverandre. Ugla er relativt stor, grå spettet og med tydelige sorte linjer rundt ansiktet. Vi konkluderer med at det må være en haukugle. Etter ca 4-5 minutter satser den fra greina, daler helt ned mot bakken og flyr nesten vertikalt rett opp på nederste grein i treet bortenfor. Den er ikke lenger enn ca 6-7 meter ifra oss. Fantastiske flyegenskaper denne fuglen har. Her sitter den i ett minutt, fortsatt veldig synlig for oss, stuper brått ned mot bakken og returnerer til greina si med ei mus i klørne. Den setter seg godt til rette og sammen inntar vi våre måltider. Innimellom ser den på oss, men er ikke synlig redd. Når måltidet er fortært, forsvinner den videre innover skogen.

Vi gjør oss ferdig og i skumringen padler vi rundt på vannet, vi kaster med flue og vi fisker med store feite marker, men neida, ingen ørret vil bite på kroken i kveld. På det stille vannet kan vi av og til se vannet reiser seg, der svømmer noe rett under vannflata og rett forbi markagnet.

Mens vi padler langs bredden, innunder de store furutrærne, ser vi plutselig en gedigen ørn sittende i toppen av en av furuene. Den letter tungt fra utsiktsplassen sin. Mon tru hvor lenge den har sittet der, vi har ikke lagt merke til den før. Tunge seige vingeslag bringer denne kjempen over hodene våre i en avstand på kun 8-10 meter og videre over vannet og over tretoppene. Vi ble så forfjamset av synet at vi ikke helt klarte å registrere hvilken ørn det var, men stor det var den. Her opplever vi de flotteste rovfuglene på en og samme kveld, så utrolig heldige som vi er. I det mørket legger seg som et mykt teppe over landskapet, er det blitt helt

stille. Vi padler forbi en liten bekk som forsvinner inn i myra. Bare som et lite skår, skjærer bekken seg innover. Den er kun 25 – 60 cm bred og ikke dype-re enn 20-30 cm. Her hører vi plutselig ivrige plaskelyder. Vi padler forsiktig forbi og drar kanoen forsiktig på land litt bortenfor. Vi lister oss så stille så stille over den surklende myra og titter forsiktig over kanten og ned i bekken. Her kan vi se en liten ørret på kanskje 300-400 gram, vokter gytegropa si. Innimellom legger den seg på siden og plasker ivrig med halen. Etter en stund ser vi to andre ørreter som er litt mindre komme opp på siden, de krangler litt og knuffer om plassen. Plutselig hører vi flere plaskelyder i bekken, både ovenfor og nedenfor. I tillegg til at det piler ørreter opp og ned i bekken. Mørket legger seg og vi lister oss forsiktig derifra. Dette må vi komme tilbake for å studere i dagslys. Neste dag har vi i flere timer et nærstudium av gytende småørret i bekken. Det er full aktivitet, med flere hunner som passer på gytegropa si og hanner som passer opp hunner. Vannet er så grunt at ryggingen til fisken er over vann. Vi synes dette blir vår flotteste naturopplevelse noen sinne. Så betagende å få være vitne til dette.

Det er med stor respekt og med ærefrykt vi reiser herifra. Lysten til å fiske ørret forsvant plutselig.

I stunder som dette snakker vi om bjørn og andre rovdyr, det er spennende å tenke på at det i prinsippet kan være større rovdyr her også, selv om jeg må berolige om at det er lite sannsynlig at vi vil se noen

så nære bebyggelsen. Likefullt er det lengre innover i terrenget her observert bjørn de siste årene. Lufta er usedvanlig mild og vi ruller ut soveposen ved bredden av vårt lille fiskevann som ikke ga oss fisk denne kvelden, men som ga oss noen fantastiske naturopplevelser.

Av Vinjar, Oscar og Kaisa

Haukugle. Foto: Toril Skoglund

**KR 398,- PORTOFRITT
TILSENDT.**

Natur i Nord-Troms av Jan R Olsen

«En av årets beste naturbøker»

- 224 sider - over 300 bilder - hardcover
- Bli bedre kjent med naturen i Lyngen og Nord-Troms • Landskapene, turene, toppene • Lyngsalpan, Reisa nasjonalpark og mye mer • JULEGAVE-IDÉ!

**Bla i boka og bestill på www.naturinordtroms.no
post@naturinordtroms.no / tlf 90932846**

Foto: Lisbeth Johannessen

Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde 25 år

I år er det 25 år siden vedtaket om opprettelse av Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde ble gjort. Vernevedtaket ble gjort ved Kgl. res. 28.11.1986. Gjennom dette vedtaket ble ca 800 km² og over 20 % av landarealene i Nordreisa kommune vernet. Vernevedtaket innebar at både nasjonalt og internasjonalt viktige verneverdier ble sikret og et unikt område både i forhold til planteliv, dyreliv, geologi og landskap ble vernet.

Selv om det i sin tid var en viss motstand mot planene om å etablere nasjonalpark i Reisdalen med underskriftskampanjer og det som hører til, er nok de fleste i Nordreisa kommune i dag tilfreds med at nasjonalparken og landskapsvernområdet ble etablert. Vernet har ikke lagt de begrensninger på bruken av området som mange fryktet. Nasjonalparkstatusen har vel heller bidratt positivt med tanke på bruk av området både for lokale og tilreisende.

Ny forvaltningsmodell for verneområdene Fylkesmannen i Troms har fram til i år hatt forvaltningsansvaret for Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde. Det er imidlertid etablert en ny forvaltningsmodell for de større verneområdene i Norge som innebærer at forvaltningen skal overtas av lokale forvaltningsstyrer bestående av representanter fra berørte kommuner og fylkeskommuner. I samiske områder skal også Sametinget være representert i forvaltningsstyret. Forvaltningsstyret for Reisa nasjonalpark/ Raisduottarhaldi landskapsvernområde ble konstitu-

ert 11. mars 2011 og forvaltningen av områdene er nå overtatt av dette styret. Forvaltningsstyret består av 2 representanter fra Nordreisa kommune, 2 representanter fra Sametinget og en representant fra Troms fylkeskommune.

Hilde Nyvoll fra Sametinget er leder for nasjonalparkstyret. Etter planen skal det også ansettes en egen nasjonalparkforvalter for området.

Nasjonalparkforvalteren vil være sekretær for styret. Nasjonalparkforvalteren skal være ansatt hos Fylkesmannen i Troms, men skal ha kontorsted lokalt.

Forvaltningsplan

Det påligger forvaltningsmyndigheten for verneområdene et stort ansvar. Områdene skal forvaltes slik at bruken ikke går ut over verneverdier eller verneformål. Samtidig er det en nasjonal målsetning at verneområdene skal gi grunnlag for lokal verdiskaping. Et viktig og sentralt verktøy for forvaltning av verneområdene vil være en forvaltningsplan.

Forvaltningsplanen vil også være et viktig verktøy for brukerne av området. Arbeid med forvaltningsplan for Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde har gått over mange år. Et høringsutkast vil imidlertid være klart i nær framtid. Det har vært en klar målsetning å ha medvirkning i forvaltningsplanprosessen og skape eierforhold til planen. Det er derfor viktig at alle brukere involverer seg og gir tilkjennesitt syn på forvaltningsplanen og forvaltningsmessige utfordringer når denne i nær framtid skal på høring.

Informasjon om nasjonalparken og nasjonalparksenteret. Foto: Knut M. Nergård

Godt lokalt fagmiljø

I år er det også 10 år siden Halti nasjonalparksenter ble etablert i Haltibyget på Storslett. Halti nasjonalparksenter inngår som et av 14 autoriserte informasjonssentre om nasjonalparker og andre verneområder i Norge. I Haltibyget er også Fjelltjenesten/SNO som har oppsynsansvaret i verneområdene, lokalisert. Det er med andre ord allerede etablert et godt fagmiljø i området. Etter planen skal fagmiljøet også styrkes med en nasjonalparkforvalter.

Når en i tillegg vet at Nordreisa kommune har status som nasjonalparkkommune og Storslett har status som nasjonalparklandsby burde det ligge godt til rette for å utvikle et godt knutepunkt og fagmiljø for forvaltning og utvikling av Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde i tida som kommer. Dette bør også gi et godt grunnlag for å utvikle næring og få til lokal verdiskapning med utgangspunkt i verneområdene i området.

25 års jubileum med åpent arrangement

25 års jubileet for opprettelsen av Reisa nasjonalpark og Raisduottarhaldi landskapsvernområde ble markert med eget arrangement på Storslett 15. september i år.

Dagen startet med eget skoleprogram for 1.-4. klasse hvor elevene fikk informasjon om nasjonalparken, natur og friluftsliv. Ungene fikk bl.a. være med på elvebåttur og lavuleir.

Senere på dagen var det åpent arrangement i auditoriet på Nordreisa videregående skole med kulturinnslag, kåseri, bildespill fra nasjonalparken og forberedte innlegg om lokal forvaltningsmodell og nasjonalparkkommunen og nasjonalparklandsby-statusen. På ettermiddagen var det åpen kveld på Halti nasjonalparksenter med utstilt kildemateriell, bildespill fra Fjelltjenesten/SNO, informasjon om forvaltningsplanarbeidet m.m. Markeringen ble avsluttet med festmiddag for inviterte gjester på Bios kafé, med premiere på nyutviklet nasjonalparkmeny.

Av Knut M. Nergård

Viktige opplysninger for deltakere på Troms Turlags turer

Påmelding til turene skjer ved at du melder deg på den aktuelle turen på hjemmesida til Troms Turlag eller til turleder - i noen tilfeller er det satt frist for når påmeldingen starter.

Noen få turer har påmelding til Turlagskontoret.

Lette ettermiddagsturer og noen av Barnas Turlags arrangementer, kan du møte opp til angitt tid og sted uten forhåndspåmelding.

- Som deltaker plikter du å lese turbeskrivelsen grundig og vurdere om du er fysisk/psykisk i stand til å delta på turen, og hvorvidt du har utstyr som turen krever. Er du i tvil, drøfter du det med turlederen når du melder deg på.
- Turleder plikter før avgang å vurdere om deltakerne er i stand til å gjennomføre turen på ønsket måte. Dersom deltakeren ikke tilfredsstillers de fysiske/psykiske krav som stilles eller møter med mangelfullt utstyr for å gjennomføre turen, kan han/hun nektes å delta eller utelukkes fra resten av turen. Deltakere som må bryte av turen, må bekoste hjemreisen selv.
- Deltakerne forplikter seg til å følge turleders anvisninger. Turer «på egen hånd», deltakere som går i forveien/velger å følge andre ruter skal ikke forekomme, med mindre det er avtalt med turleder.
- Deltakerne har plikt til å ta vare på seg selv.
- Troms Turlag understreker at deltakelse ved lagets arrangementer skjer på deltakernes eget ansvar. Troms Turlag har ikke juridisk ansvar for økonomiske følger av mulige uhell/skader som måtte inntreffe under gjennomføring av arrangementene. Deltakerne oppfordres til å tegne egen reise- og ulykkesforsikring.

- Turlederne har gode kunnskaper i bruk av kart og kompass og vil i tillegg på de fleste turene benytte seg av GPS hvis det er nødvendig. Deltakerne oppfordres til selv å bruke kart og kompass aktivt.

Mobiltelefondekningen i våre turområder er delvis svært dårlig, så deltakerne kan ikke regne med å oppnå mobilkontakt underveis på turene.

Hvor krevende er turen?

I turpresentasjonene er det satt inn symboler som skal prøve å gi en pekepinn på hvor krevende turene er. Det er vanskelig å definere eksakt, men lurer du på om det er noe for deg, ta kontakt med turleder. Symbolene går fra 1-4 stjerner, med 1 stjerne som indikerer en lett tur, gradert opp til 4 stjerner som viser at det er en krevende tur. Med i definisjonen inngår også kuperingen i landskapet: fra ~ til /\ \ som viser fra småkupert til mye stigning – store høydeforskjeller.

Når du ser på symbolene for turene til Troms Turlag og de samme symbolene for turene til FSG, vil en tur definert med likt antall stjerner og kupering være mer krevende på en FSG-tur enn en turlagstur. FSG vil på en del av sine turer ha symboler for evt. sikringsutstyr som er nødvendig.

Et dårligere hyttetilbud?

Hjelp oss med å bidra til at alle fører seg inn i besøksprotokollen ved besøk på hyttene våre. Dersom du ser at det er folk på hytta som ikke har skrevet seg inn i protokollen, er du i din fulle rett til å be dem om å gjøre dette eller forlate hytta.

NB! Det er obligatorisk med spade, søkestang og skredsøker for alle vinterturer med FSG

Turprogram

Troms Turlag og Senja Turlag høst/vinter 2011/2012

Utfyllende turbeskrivelse vil du finne på Troms Turlags hjemmeside www.turistforeningen.no/troms eller ved kontakt med turleder.

Dagsturer/toppturer

Dato	Turmål	Vanske-grad	Kartblad	Arrangør	Turleder/info/ påmelding
3.des.	Vinteropptakt med topptur til Gorzelvtinden (1072moh)	*** ^	1533 IV Malangseidet	FSG	Yngve Antonsen, Christoph Wahl, tlf: 468 87 256.
4.des.	Julegrøt med aktivitetsløype ved Skihytta			Barnas Turlag	Kristina Junttila, tlf: 414 62 350 Stein Arnesen, tlf: 417 64 613
22.jan.	Velkommen til sola på Ullstind	*** ^	1534 I Reinøya	FSG	Harald Faste Aas, tlf: 952 80 638 Jan Thomas Schwenke.
22.jan.	Bryggerhaug Varnesfjellet (Tranøy)	*		Senja	Svein Heitmann, tlf: 951 90 400, Rolv Byberg, tlf: 415 89 459. Egnet for barn, 6-12 år.
februar	Gourmethelg på Rosta	***~	1632 IV Rostadalen	TT	John Arve Skarstad, tlf: 464 05657 Dato ikke endelig bestemt.
3.-5. feb.	Astronomitur med hundekjøring i Skibotn			Barnas Turlag	May Jensen, tlf: 907 18 048 Stein Arnesen, tlf: 417 64 613
4.feb.	Topptur Kvannfjellet (1003 moh), Malangshalvøya (rekrutteringstur)	**(*)^	1533 IV Malangseidet	FSG	Christoph Wahl, Sigurd Daniel Nerhus, tlf: 906 85 098 Denise Ruether
10.-12. feb.	Måneskinntur til Rostadhyttene	***		Senja	Alf Brustad, tlf: 909 12 930 Bente Johannesen, tlf: 472 91 454.
12.feb.	Nordtinden, Kvaløya	**~	1534 IV Ringvassøya	TT	Jan Børre Henriksen, tlf: 901 35492.
17.-19. feb.	Gammetur til Simavika			Barnas Turlag	Åshild Ønvik Pedersen, 976 06 267
18.feb.	Skileik 1	** ~		FSG	Vidar Eggimann, tlf: 911 43 556 Sigurd Daniel Nerhus, Harald Faste Aas. Sted ikke bestemt
26.feb.	Krysset til Vangsvik – Vassulneset (Tranøy)	**		Senja	Otto Ottemo, tlf: 913 63 412, Kjell Fredriksen, tlf: 481 59 611. Egnet for barn, 6-12 år.
26.-28. feb.	Topptur og singelsamling i Lyngen, Nord Lenangen (30-45 år)	*** ^	1634 IV Lyngstuva	FSG	Yngve Antonsen, tlf: 917 35 520, Vidar Eggimann

Dato	Turmål	Vanske-grad	Kartblad	Arrangør	Turleder/info/påmelding
4.mars	Helledalen - Snyfjellet	****		Senja	Thor Olsen, tlf: 934 68 650.
10.mars	Høglikka Rostadalen	**** /\	1632 IV Rostadalen, 1532 I Dividalen	FSG	Marit Mostad, Margrethe Aanesen, tlf: 918 58 989.
10.-11. mars	Gappo	**~	1633 III Signaldalen	TT	Jarle Nilssen, Just Myhre, tlf: 991 50 248
11.mars	Tennskjær – Langnes	****		Senja	Kai Jensen, tlf: 928 61 452, Rolv Byberg, tlf: 415 89 459
16.–18. mars	Snøhuletur til Trollvassbu			Barnas Turlag	Mer info kommer på nett
16.–18. mars	Tematur Spor og spor- tegn i Rostadalen. Store rovdyr		1632 IV Rostadalen	TT og SNO	Toril Skoglund, tlf 481 38 292
18. mars	Salingsvann	****		Senja	Gunnlaug Hansen, tlf: 924 63 364 Viggo Berg, tlf: 917 90 332
23.–25. mars	Dividalen-Vuoma	****~	1532 I Dividalen, 1632 III Julusvarri og 1532 II Altevatn	TT	Oddvar Svendsen, Jan Børre Henriksen, tlf: 901 35 492
23.–25. mars	Tur til Tussevollen			Barnas Turlag	Mer info kommer på nett
24. mars	Topptur P.1006 og P.1072 - Sennedalen	**** /\	1533 I Balsfjorden	FSG	Christoph Wahl tlf: 468 87 256 Petter Sundbakk
Uke 13	Ukestur - indre Troms	****~		TT	Mer info kommer på nett.
1.-2. april	Moskkguasi	**** \	1632 IV Rostadalen, 1632 II Signaldalen	FSG	Harald Bohne, tlf: 452 84 226 Harald Faste Aas
13.-15. april	Dividalshytta	****~	1532 I Dividalen, 1632 III Julusvarri	TT	Toril Skoglund, tlf: 481 38 292 Lillian Sebulonsen, tlf: 900 15 396
13.–15. april	Isfisketur			Barnas Turlag	Mer info kommer på nett
14.april	Maddagaisi	**** /\	1532 IV Kirkesdalen	FSG	Harald Bohne, tlf: 452 84 226 Gjermund Haugen
14.april	Rabban –Nygård	****		Senja	Siw Solbakken Løvaas, tlf: 930 90 047 Jorun Westad, tlf: 464 22 214
14.-15. april	Ringvassbu	**~	1534 IV Ringvassøya	TT	Valter Jensen, tlf: 907 60 047
15.april	Lyngen på «tvers»: Fastdalen-Tytebærdalen	****~	1634 III Lyngseidet	TT	Alf-Iver Kinge, tlf: 472 68 826
15.april	Familietur Tårnvannet (Lenvik)	*		Senja	Bente Johannesen, tlf: 472 91 454 Nina Haugland tlf: 464 22 301. Egnet for barn, 6-12 år. Turen er til- rettelagt for funksjonshemmete

Dato	Turmål	Vanske-grad	Kartblad	Arrangør	Turleder/info/påmelding
22.-23. april	Daltindturen	*** /\	1633 IV Storfjord	FSG	Jan Børre Henriksen, Leif Lillevoll tlf: 911 69 916
24.april	Jentetur til Tromsdalstinden	***/\	1534 III Tromsø	TT	Margrethe Aanesen, tlf: 918 58 989
27. april – 1.mai	Langhelg: Altevass-Gaskas-Lappjord-Sørdalen	****~	1532 III Salvasskardet	TT	Alf Iver Kinge, tlf: 472 68 826
27. april – 1.mai	Langtur i Indre Troms	***(*)		Senja	Svein Heitmann, tlf: 951 90 400 Deltakerbegrensning. Ruta ikke endelig bestemt ennå. Følg med på våre nettsider.
6. mai	Dagstur til toppen av Håkøya			Barnas Turlag	Mer info kommer på nett
7.-9.mai	Kågen og Store Kågtind	*** /\	1634 I Rotsundet, 1635 II Arnøya	FSG	Geir Bye, Hege Strømsnes, tlf: 922 50 006
12.mai	Litle Fornestind og snørennene ved Forholtskardet i Lyngen	**** /\/ Isøks/ stegj.	1634 III Lyngen	FSG	Christoph Wahl, tlf: 468 87 256 Petter Sundbakk
27.-28. mai	Bratte dager Kvaløya	*** /\	1434 II Tussøya	FSG	Håvard Lium, tlf: 924 37 112 Yngve Antonsen
1.-3.juni	Overnattingstur til Sandøya			Barnas Turlag	Åshild Ønvik Pedersen, tlf: 976 06 267 Frode Stefanussen
10.juni	Store Russetind	*** /\	1533 II Tamokdalen	FSG	Harald Faste Aas, tlf: 952 80 638
Juni/juli	Tematur Spor og spor-tegn ved Altevatn. Store rovdyr		1532 III Salvasskardet	TT og SNO	Toril Skoglund, tlf 481 38 292

Samlinger

Dato	Antall dager	Tema	Vanskegrad	Kartblad	Arrangør	Turleder/Info/påmelding
Primo des.	1	Klatring på Skandic			Barnas Turlag	
20.-22. des.	3	Turboleir			Barnas Turlag	Monica Mikalsen, tlf: 938 18 300, Åshild Ønvik Pedersen, tlf: 976 06 267
25.jan.	1	Skredkveld Charlottenlund	* ~ ~		FSG	FSG-Skredgruppa. Trengs ikke påmelding på forhånd. Tidspunkt kommer senere.

Samlinger forts.

Dato	Antall dager	Tema	Vanskegrad	Kartblad	Arrangør	Turleder/Info/ påmelding
20.-22. april	3	Turboleir			Barnas Turlag	Monica Mikalsen, tlf: 938 18 300 Åshild Ønvik Pedersen, tlf: 976 06 267
1.-4.mai	4	Kajakk og Ski i Ersfjorden	*** /\ Isøks/stegj.	1434 II Tussøya	FSG	Christoph Wahl, tlf: 468 87 256 Vidar Eggimann
20.-23. mai	4	Samling i Lyngen	***(*) /\(\) Isøks/stegj.	Lyngnehav- øya 1:50 000	FSG	Meri Isaksson, tlf: 996 41 689
24.-26. juni	3	Sankthans-samling Rebbeneseøya	** ~	1535 III Rebbeneseøya	FSG	Geir Bye, tlf: 992 45 602
7.-14. juli	8	Lofoten Fjord og Fjell	**(***) (~) /\ utstyr etter behov		FSG	Yngve Antonsen, tlf: 917 35 520 Jan Fredrik Frantzen

Kurs (arrangeres av FSG)

Dato	Antall dager	Kurstype	Info/påmelding
4.jan.	1	Telemarkkurs Kroken	Geir Bye, tlf: 992 45 602
11.jan.	1	Telemarkkurs Kroken	Geir Bye, tlf: 992 45 602
15.jan.	3	Grunnkurs Snøskred	Christoph Wahl, Yngve Antonsen, Håvard Lium. Sted: Tromsø og Kvaløya. Påmelding til Turlagskontoret.
18.jan.	1	Telemarkkurs Kroken	Geir Bye, tlf: 992 45 602
11.feb.	1	Dagskurs Skred	Margrethe Aanesen, tlf: 918 58 989 Sted: Nær Tromsø.
12.feb.	1	Dagskurs Skred	Margrethe Aanesen, tlf: 918 58 989 Sted: Nær Tromsø.
18. mars	3	Alpinkurs Vinter	Robert Kamben, tlf: 458 54 899. Sted ikke bestemt

Middager i det fri (arrangeres av Barnas Turlag)

Dato	Sted	Ansvarlig
17. jan.	Friluftsbarnhagen på Kvaløysletta	Åshild Ønvik Pedersen, tlf: 976 06 267
14. feb.	Friluftsbarnhagen i Hamna?	
20. mars	Charlottenlund m. aking.	
17. april	Ved Rundvannet	
8. mai	Hos Gutta på skauen i Tromsdalen	
5. juni	Telegrafbukta	

Turen er AVLYST!

Fredag formiddag. Det begynner å bli lunsjtid, kaffe- lukta spres i gangen og folk samler seg i lunsjkroken. Et blikk ut av vinduet og jeg ser det samme jeg har sett gjennom hele morran: det snør i tette byger. Sikten kommer og går og tvilen har allerede satt seg.

Det tikker inn en sms, så en til og så enda en til; «yr.no har varslet stor snøskredfare ..... Har du vurdert skredfaren i Rostadalen?», «Elin har trukket seg» og «Lavangen Fjellvandrerslag har avlyst sin tur».

– Skal du virkelig til fjells i dette været?

Kjærringas blikk var ikke til å misforstå; her var en blanding av mistro, uro, redsel... En ting har jeg lært – å argumentere rasjonelt mot en kvinnes følelser er nytteløst - jeg tar den korte varianten; – Ja, vi drar og vi skal gjøre trygge valg underveis. Men dette var i morges.

Alt er på plass; gjengen fra Finnsnes og Bardufoss er kobla sammen, bil er skaffet for folket fra Tromsø. Tid og sted for å møtes er satt. Menyen likeså. Og til finnbiffen tar Anne med fløte, Claude snøfrisk, Mari smør, Jan ordner dessert osv osv.

Klokka 12 er frist for en endelig avgjørelse. Jeg har sjekka yr og storm, tekst og symboler. Jeg har sjekka værradar og jeg har ringt Bardufoss. Det har kommet mye snø de siste dagene. Det betyr grynning utover seine kvelden. Vakhavende på meteorologisk stadfester siste prognose; været vil holde seg – tette snøbyger, vind opp mot stiv kuling i bygene. Dette været vil også treffe innlandet pga vindretning og styrke.

10 sekker står pakka og klare rundt om på kontor og arbeidsplasser. 10 spente sjeler bygger opp forventninger til en helg i fjellet, bort fra kjas og mas, bort fra «gullrekka» og lørdags-Dagbla'. Endelig en helg i fjellet, sol og snø, blanke vidder og ferske dyrespor.

En ting er å takle slikt vær når man først er på fjellet. En annen ting er å gå inn på fjellet i slikt vær. En tredje ting er at dette er en fellestur med ulike kvalifikasjoner blant deltakerne. Det handler

ikke bare om sikkerhet, det handler også om trivsel og komfort. Om gode mestringsopplevelser og ikke om å «berges». Om lyst til å komme tilbake til TT-turer og om tro på at turlleder også vurderer denne siden.

Åtte sms-er sendes ut med likelydene tekst. Til kjærringa sendes kortversjonen: «Turen avlyst, du får slite med meg denne helga også ☹». Svaret kommer om litt og enda kortere: «☺»

Trøsten får være at Claude har snøfrisk så det holder gjennom helga, Jan har ordna søndags-desserten, sekken er ferdig pakka og klar til neste tur og jeg har levd opp til Arne Næss som sa noe slikt som: - Styrken ligger i å snu 10 meter under toppen.

Av Alf Iver Kinge

Jubileumshytta på Rosta i uvær Foto: Lisbeth Johannessen

Turmuligheter i vakre Malangen

Løypa til Lars Klaus

Vi ble spurt av redaksjonskomiteen om å skrive litt om turmuligheter i Malangen med mest fokus på vinteren. Og det er liten tvil om at det er mange muligheter i vakre Malangen - både sommer som vinter.

Utgangspunktene er mange, både fra sør, nord, øst og vest på Malangshalvøya. Deterselvfølgelig mulig å starte fra sjøen flere steder (f. eks Bentsjorda i nord, Sletta i øst, Bakkeby i vest).

Vi velger å fortelle litt om mulighetene med Fjellbygda som utgangspunkt. Da unngår en som regel smøreforskjellen mellom sjøen og høyereliggende terreng.

En kan velge mellom alt fra korte lysløypeturer til mer utfordrende topturer (6 fjell over 1000 moh).

Bare i Fjellbygda kan en velge

minst 4 forskjellige utgangspunkt: Fjellskardalen, klubbhuset ved Sandsvannet, snuplassen Ny Jord eller Pålfinnmoen.

Fjellskardalen er et fint utgangspunkt for toptur på Kvannfjellet (1011 moh). Litt slit å komme seg til topps, men rike muligheter for å svinge seg nedover fjellsida etterpå. En kan også velge en kortere og «snillere» variant i dette området: i stedet for å gå helt opp på Kvannfjellet, kan en ta turen innover Lågfjellet (Storbakken og Rødsandfjellet). Her bølger landskapet seg øst- og sørover, og med mange bekkedaler er det lett å finne seg en lun rasteplass.

Velger en klubbhuset ved Sandsvann som utgangspunkt, kan en følge lysløypa den første delen. Ofte er det også kjørt spor

i traseen til Skarrenet (turrenn som går påskeften fra Sletta til Fjellbygda, klasser med og uten tidtaking, hyggelig miljø og fine trekkepremier!). Først følger en lysløypa innover jordene, og vil en gå lenger, fortsetter en over Mosekjølen. Løypa går videre nordover mot Sletteskardet hvor den følger kraftlinja et stykke. Populære delmål er å skrive seg inn i postkassebøkene underveis.

Snuplassen innerst i Ny Jord er et ypperlig utgangspunkt for «bortovertur». Her ser vi ofte hundespennene startet med glade og forventningsfulle hunder som «spinner» etter å komme i gang.

Langturene kan legges innover myrene både østover mot Fjellskardalen og nordover mot Bakkebyskardet.

Men det kan også være en vel

så fin opplevelse bare å gå øverst i jordene i østlig retning. Her kan en nyte utsikten over ei av Balsfjords mest aktive jordbruksbygder med mange gårder. En kan lage en liten rundtur hvis en krysser veien og går over Skutvikvannet. Vi kommer da inn i et småkupert, hyggelig område med blandingsskog, Ølkonheia. Det er også interessant å krysse veien tilbake ved Stabben, en markert fjellknaus som har vært samisk offerplass.

Velger en de såkalte langture-

ne fra Ny Jord, starter en langs skogsbilveien og følger denne langs Fjellelva et stykke. Ofte kan en dra nytte av oppkjørte spor som er lagt av lokale folk som vet hvor løypa skal legges gjennom småskogen, over myrene og ved kryssing av elva.

I området mellom Fiskefjellet og Bentsjordtindan er det et vakert landskap som er dominert av store myrområder og åpen bjørkeskog. Sandselva som slynger seg rolig fra Bakkebyskardet, vil gi gode muligheter for fine

rasteplasser enten det er sol eller mer vindfullt!

Helt vest i Fjellbygda ligger Pålfinnmoen. Her starter turen når en skal til topps på Mortenhalsskolten (767 moh) eller Fiskefjellet (828 moh). Noen velger å gå rett opp mot Mortenhalsskolten, mens andre legger en slakere tur inn Kjelbotn. Samme utgangspunkt til Fiskefjellet. Nedfarten velger en etter kjøreferdigheter; mulighetene er mange. Men en må også alltid vurdere hvor det kan

Mot Slettind

Tilbakeblikk på vei til Kjelbotn.

være rasfare. Rasfaren er som regel ikke stor i noen av disse områdene, men en må tenke på hva slags vær og vind det har vært den siste tiden og ta hensyn dersom det har dannet seg skavler i bratt terreng.

En fin tur som byr på litt mer utfordringer, er å gå rundt Kvannfjellet. En må studere kartet nøye for å finne gunstig vei-

valg på østsida av Kvannfjellet. Men i store trekk legger vi turen fra Fjellbygda over Lågfjellet, runder Kvannfjellet omtrent langs kote 600. Klatrer opp- og nordover mot Tuva (her er det bratt og rasfaren må vurderes!), svinger vestover mot Stortindvatnet og passerer over sadelen mellom Kvanntinden og Slettinden. Flott og lang nedkjøring! Tror nok at

det vil merkes i «lårstubban», men desto bedre når du etter turen har vrent av deg gamasjer, sko og ullsokker og kan nyte en forfriskning ute på verandaen med beina høyt!

Velkommen til vakre Malangen!

Tekst og foto: Åse og Roar Flydal

Nytt fra Veterangruppa

Samling utafor kvilebua. Foto: Odd Magnus

Gamle turtravere blir aldri for gamle til å gå på tur. Og i alle fall ikke til å møtes innimellom for å prate turprat over en kopp kaffe og nystekte vafler. Folkene i Veterangruppa i Troms Turlag, de gjør begge deler, pluss at de driver med en smule dugnadsarbeide.

Veterangruppa er ei undergruppe i Turlaget og den har ca 15 - 20 medlemmer. Eldre turlagsfolk i sin beste alder, noen-og-seksti + og oppover. Grappa er underkyndig og myndig ledelse av Torbjørg Østgård, om ikke den yngste, så antakelig den sprekeste av oss. Møtetid er hver første tirsdag i måneden kl 11 om formiddagen – utenom sommermånedene juli/ august som er turtid. Deltakerantall på møtene ligger på 12 – 15, men her er det plass til flere!

I tillegg til obligatorisk kaffe og nystekte vafler, inneholder møtene mye turprat, og programmet for øvrig er stort sett om noe som har tilknytning til tur- og friluftsliv.

I løpet av siste året har vi blant annet hatt besøk

av Hans Prestbakkmo med bilder og beretning fra turer i indre Sør-Troms, Øystein Overrein har kåsert om isbjørntelling på Kong Karls Land, Jorun Fleten har fortalt om sin vandring Norge på langs og Bernt Løvlid fra Storsteinnes har fortalt om tilsynsarbeide på hyttene, deriblant om vedsjauing og brannsikring. For å nevne noe. På slutten av året arrangeres julemøte med litt penere antrekk og tradisjonell julemat.

Fast møtested har det siste året vært i LHL-lokalene på Storgatbakken. Der får grappa disponere et velegnet lokale med tilgang til kjøkken og med moderne utstyr for visning av bilder, film eller hva det måtte være.

Turer Grappa arranger gjerne et par-tre turer i sommerhalvåret. I sommer var det i juni en tur med Vengsøyferga fra Bellvika og ut til Sandøya. En flott ettermiddagstur som tar ca fem timer. Vi var 11 – 12 deltakere i nydelig vær og hvor noen bød på med-

Matpause inne i bua. Foto: Svein-Olaf

brakte kaker og hvor vi ellers nøt godt av byssas kaffe og nystekte vafler, og ikke minst – fri bespisning av nyfanget og nykøkt kald sei, rester fra mannskapets sjølfiskete middag.

I juli ble det arrangert en overnattingstur til Vannøya med Helge Karlsen, 12 deltakere. Overnatting i Burøysund og toptur på Kvalkjeften. Helge Karlsen var kjentmann og organisator, og i tillegg ansvarlig kokk og servitør med sjøllaget «Erter, kjøtt og flesk» på menyen.

Det ble også avviklet en tur til Nonsbu i juli. Deltakerantallet er ikke kjent.

Kjølenruta I april og september har det vært dugnadstur til Kjølen for å se over stakinga på scooterløypa opp til radarstasjonen. Troms Turlag v/ Veterangruppa har påtatt seg ansvaret med oppsetting og vedlikehold av Avinor si stakete vinterrute opp til stasjonen på Kjølen. På turen i september var det ni deltakere i alder fra 70 + og opp mot mangeog-åtti.

I løpet av året får mange av stakene hard medfart. De kan bli revet over av reinsdyr eller blåst overende av vind. Om vinteren fryser det ofte et skarelag på stolpene som gjør at de kan knekke i sterk vind. Eller noen staker rett og slett snør ned. Sist vinter var det svært mye snø på sørøstsida av Kjølen, og mange staker var helt nedsnødd. Det betyr at det også må gås en tur på ettervinteren for å sjekke tilstanden. Da blir staker som er brukket, nedsnødd eller holder på å forsvinne skjøtet på eller reparert med en bunt av to – tre bambusstenger. I et lite burom på stasjonen

Odd Magnus viser hvor mye snø det var sørøst for Kjølen sist vinter. Denne stolpen var helt borte. Foto: Svein-Olaf

som vi har nøkkel til er det et lager av slike bambusstenger.

Ved denne ruteinspeksjonen litt etter påske i år kunne vi også bivåne at Valter Jensen med hjelpere la siste hånd på snekkerarbeidet på kvilebua som er satt opp like nord for stasjonsbygningen. Da gjensto bare tilkopling av strøm fra Avinor. Et lite, men komfortabelt krypinn på 4-5 kvadratmeter med varme og lys.

Bua er nå tatt i bruk og var til god nytte for dugnadsgjengen i september som hadde en vindfull dag på toppen. Det er å håpe at folk steller godt med denne fine kvilebua og spesielt passer på for snø og is i «dørgotta» om vinteren og lukker døra etter seg.

Som en ser er Veterangruppa en aktiv turgjeng med trivelige samvær og turer. Ganske sikkert finnes det mange flere pensjonister der ute som er turfolk og som har tid til en kaffeprat på formiddagen en tirsdag i måneden. I LHL-lokalene er det definitivt plass til flere, så bare møt fram. Påminning om møtene skal finnes i aktivitetskalenderen i avisa og på TT sin hjemmeside.

Av Harald Johannessen

Solo på indre Troms

Jeg hadde vært heldig og skaffa meg en to måneders lang påskeferie i et jobbskifte. De to første ukene var allerede planlagt brukt til vintertelttur med min kjære, og jeg drømte om flere uker på tur i vinterfjellet. Etter flere forsøk på å få med meg noen, innså jeg at det enten ikke ble noen tur, eller en tur alene. Valget var enkelt. Jeg og Pariserpulken Pernille begynte å lete etter et passende turterreng. Vi trivdes egentlig aller best i telt, men siden dette var min første solotur, gikk denne turen fra hytte til hytte.

Det var mørkt, kaldt og skog på alle kanter. Jeg så baklysene på bilen vår forsvinne bak meg og følte meg mildt sagt alene. Hvem sin idé var egentlig dette her, og hvorfor satt jeg ikke heller i den varme bilen på vei hjem? Jeg beit tennene sammen og tusla forsiktig inn i den skumle skogen, på vei mot Rostahytta. Etter hvert som rytmen kom over

meg og kroppen ble varm, bedret humøret seg. Min kjære skulle jo bare tilbake til nok en arbeidsuke, mens jeg kunne loffe rundt på tur. Månen kom opp og lyste opp landskapet, Pernille gled fint på skara bak meg. Jeg ankom hytta i tolvtida, og jammen stod det ikke et annet skipar utenfor gammelhytta. Tanken på ei varm hytte var uimotståelig, og jeg lista meg inn selv om det var langt over leggetid.

Dagen etterpå våkna jeg til et upåklagelig vær og en hyggelig frokost med min nye hyttevenn, en gammel fjelltraver. Dagens etappe gikk til Dærtahytta over Bossir. Landskapet var storslagent, og jeg og Pernille hadde hele fjellet for oss selv. Etter en klassisk nuddel- og potetmoslunsj nådde jeg dagens høyeste punkt, og skituppene pekte nedover. Noen hadde vært greie og tråkka perfekte pulkspor til meg. Jeg fniste for meg selv da jeg opp-

Rustet for vind og snø
på vei mellom Vouma og Gaskas.

Ettermiddagssol over Dærthavagge.

daga at tråkkemannskapene hadde signert sporet sitt med elegante tissehjerter. Sjarmerende. Nede ved hytta fikk jeg selskap av noen rein som gikk og beita på tunet. Hytta var tom, og da jeg satt igjen Pernille utenfor, følte jeg meg brått veldig alene. Hvilket jeg jo også var. Det var mange mil til folk denne tidlige marskvelden. Innen jeg hadde fått fyr i ovnen og middag i magen hadde jeg blitt husvarm og senka skuldrene. Fantastisk å få være på tur midt i uka.

Det var blitt tirsdag, og jeg skulle videre til Dividalshytta. Kroppen kjentes litt seig ut etter gårsdagen, og Pernille holdt liksom litt igjen. Jeg hadde en lang dag foran meg og var ute før sola hadde stått opp. Men hvilken dag! Sol, kaldt og vindstille, vide daler og flotte fjell, og ved lunsjtider kryssa jeg ferske jervespor. Ensomheten hadde forlatt meg, der jeg gikk og småsnakka med Pernille. Sola gikk ned da jeg runda Jiarta og så ned i min absolutte favorittdal, Dividalen. Det ble det litt

kaving i skogen ned mot hytta, og jeg kom fram i skjømninga. Hytta var tom, og jeg satt litt på trammen og nøt utsikten over dalen som sakte forsvant i mørket under meg. Jeg trakk inn, fikk varme i ovnen, mat i magen, og slokna ganske fort.

Dividalen er fin på mange vis, men noen utpreget pulkdal blir den aldri. Pernille var gretten da vi forlot Dividalshytta med kurs for Vuomahytta. En dag med grynning i skogsterreng er ikke blant hennes favoritter. Men det gikk fint ned til elva, og der fant jeg ett alle tiders skuterspor å følge. Jeg så elg som beita langs elva, og brått ble stillheten og ensomheten brutt av skuterdur. En reindriftssame på vei inn for å se til reinen sin kom kjørende, og stoppet for en passiar. Det var trivelig å treffe folk etter to dager helt alene, så vi ble stående å prate om dette og hint ei stund. Før jeg gikk videre ble jeg tipsa om pulkspor som gikk inn Anjavassdalen fra Ole Nergård-bua, og oppløftet av denne nyheten ga jeg på videre utover dalen. Samen hadde rett og jeg

cruisa av gårde mot Vuomajavri. Der fant jeg opphavet til pulksporene sittende over et hull i isen, han kunne fortelle at nyhytta var bebodd og varm. Det ble en trivelig kveld på hytta sammen med to isfiskegutter.

Det gode været hadde forlatt meg da jeg våkna torsdags morgen. Snøbygene kom og gikk da jeg la i vei mot Gaskashytta. Fem hundre meter etter avgang røyk vaieren i skibindinga mi. Pokker, sa Pernille. Men jeg kunne triumferende dra en ekstra vaier opp av sekken. Skylaget la seg ordentlig nedpå, og sikten ble elendig. Jeg hadde GPS, men ved en feiltagelse ikke elektroniske kart, og jeg måtte hele veien sjekke hvor jeg var mot papirkartet mitt. Terrenget var nytt for meg, så jeg gikk et kvarter av gangen før jeg kontrollerte posisjonen. Når jeg kom ut mot Gaskasvaggi, fant jeg varde-rekka til sommerstien og klarte å gå meg fra varde til varde. Litt nede i dalen letta tåka, samtidig som jeg begynte å treffe folk. Det var reine 17. mai toget på vei opp mot Vuomahytta, de fleste hadde med isfiskeutstyr og skulle ligge der over helga. Vel framme ankom et hundespenn hytta samtidig med meg. Jeg valgte å ta inn på lillehytta denne gangen, klar for å være litt alene igjen. Det ble en rolig ettermiddag på hytta, med bok og musikk på øret. På kvelden tok jeg en tur innom den andre hytta for å hilse på mine to tyske naboer, trivelige folk som hvert år tok seg en ukes hundekjøretur i nord.

Siste dagen på tur opprant, og veien gikk mot Innset hvor jeg hadde bestilt taxi til Setermoen. Været var fortsatt dårlig, og dagen ble en ren transport langs skutersporene på Altevatnet. Jeg følte meg metta med inntrykk og ferdig med å være på tur for denne gang. Det har vært en fin tur, sa Pernille. Jeg måtte si meg enig, vi hadde hatt det fantastisk. Flott vær, fantastisk landskap, og vi hadde møtt mange trivelige folk. Å gå alene var ingen sak. Neste gang blir det telttur, prøvde Pernille seg med. Klart, sa jeg, neste gang drar vi med telt!

Fjellvettreglene for alenetur:

1. Legg ikke ut på langtur uten trening: Prøv gjerne å gå en helg alene på tur, før du legger ut på ukestur.
2. Meld fra hvor du går: Avtal med noen hjemme om hvor du går, og når du skal være tilbake.
3. Vis respekt for været og værmeldingen: Ikke legg ut alene om det er varsla full storm i en uke. Jeg utsatte min tur på grunn av sprengkulde.
4. Vær rustet mot uvær og kulde selv på korte turer: Ta med litt ekstra utstyr i tilfelle beinbrudd eller dårlig vær. Jeg hadde med primus, kjele, jervenduk, liggeunderlag og vintersovepose i pulken i tilfelle jeg måtte nødbivuakkere.
5. Lytt til erfarne fjellfolk: Jaja. Sikkert lurt det, men er en alene må en stole på seg selv.
6. Bruk kart og kompass: Du har ingen andre å spørre, så lær deg dette ordenlig før du drar.
7. Gå ikke alene: Vanskelig. Det ligger i alenaturens natur at en er alene. Ha med en pratsom pulk om mulig.
8. Vend i tide. Det er ingen skam å snu: Men å snu første kvelden fordi det er mørkt og skummelt i skogen er for frøkner. En bør ikke vende i tide og utide.
9. Spar på kreftene og grav deg inn i snøen om nødvendig: Ha med spade, og legg inn litt ekstra margin når du går alene. Det er kanskje lenge til du blir meldt savna.

Tekst og foto: Ane Schwenke Fors

Pariserpulkan Pernille på Indre Troms.

Labanker og planker i lange baner

Can-can-jenter. Foto: Pål Tengesdal

Vi hadde riktig nok meldt vår interesse for DNT-dugnad selv en gang tidlig i vår. Overraskelsen var likevel stor når vi, to akademikere uten erfaring med hammer og spiker, ble invitert til å snekre myrklopper.

Troms Turlag arrangerte helgen 9.-11. september en storstilt dugnad for å beise Altevasshytta, samt reparere og oppruste gangbanene nedenfor Lifjellet ved Altevatn i Bardu. Vel fremme på Altevasshytta i skumringen møttevinoen av de andre dugnadsarbeiderne. Noen kjente, de fleste nye for oss. Noen unge,

andre eldre. Noen stille. Noen pratsomme. Noen hadde allerede startet å skrape hytta. Verktøyet lå strødd utover tunet. Og der kunne det ligge til dagen etter. Bålet var tent. Mørket kom fort denne kvelden, og bålet lyste og varmet godt. Pølser, taco-wraps og lammekoteletter lå og mørnet på forkullet ved. Så kom flere folk. Vi ble godt kjent med stemmene, mens hodelyktene blendet oss fra å se ansiktene. Stemningen var god rundt bålet. Og vi fikk noen korte glimt av månelysset. Inne i hytten fikk vi en gjennomgang av arbeidet som ventet oss. Skisser over labank og gangbaner og spikerpunkt, ble bønn-

hørlig gjennomgått. Dette skulle vi vel klare? Vi la oss. Hver gang er det like deilig å krype ned i en trang sovepose i en vaklende køyeseng i stummendemørke. Snorking fra nabokøyen har vi lovet å ikke skrive om.

Vi våknet til dugnadsdagen. Lyden av en DNT-morgen. Ovnen som knitrer, rolig prat fra stuen. Og der kommer sannelig en erfaren kar inn med morgenkaffe! Halv ti var vi på farten med hammer, sag og spiker i sekken, og arbeidshanskene på. Mellom oss bar vi planker som skulle brukes for å lage rekkverket på broen over Koievassella.

Høstfargene hadde lagt seg på slettene og i liene. Det spraket i gult, oransj og rødt. Tyttebær og blåbær ble syltetøy under føttene våre. For et vidunderlig landskap. Fire stabler med plank var kjørt inn under Lifjell med scooter i vinter. Området her er så vått at det er vanskelig å forsere. Gangbaner gjør det mulig å krysse myrene tørrskodd, og samtidig unngå at ferdsele i terrenget spres utover én sti. Med årene var gangbanene som lå her blitt glatte, eller de hadde sunket ned i myren. Vi la nye gangbanene så horisontalt som mulig. I skråninger laget vi trinn. Under gangbanene la vi labanker, så nært hverandre at det ikke ble svai i banene.

Etter noen timer med spikring og stabling, var det tid for lunsj. Vi grilltet pølser på pinner over et bål. Gasset oss med sveler, eplekake og godterier. Og bål-kaffe. Så mer saging. Mer spikring. Etter ti timer dugnad gikk vi slitne tilbake til hytten. Til storlomenes

hjerteskjærende sang. Rekkverket på broen over Koievassella var blitt stødig og flott.

Hytta glinset i ny beis. Og sjåen, som tidligere var så skjev at pipen så ut til å vokse fra hytten, var blitt rettet opp. Inne luktet det middag. Lapskaus. Vi samlet oss rundt bordet og delte historier fra dagens arbeid. Denne natten var det bare å legge hodet på puten og sovne inn. Det ble ikke registrert snorking fra nabokøyen.

Ny morgen. Ingen kaffe på sengen? Vi lå litt lenger. En rolig og god start på søndagen. Etter frokost dro kloppegjengen tilbake til myra. To lange partier med gangbaner måtte repareres. Nå var vi rutinerte. Dette fikset vi i en fei. Og det var naturligvis god tid til kaffe og fyrstekake. Solens septemberstråler varmet godt.

Så gikk vi atter en gang gjennom landskapet, tilbake til hytta. Vi ryddet for busker og trær som krysset stien, og rettet opp T-er langs ruten. Sjåen var kledd i ny beis. Vinduer var vasket, både innside og utside. Og ny rampe var snekret foran inngangsdøren. Det hersker liten tvil om at det var en stor frivillig innsats på Altevattn denne helgen. Og vi fikk godt betalt. Med god mat, nye bekjenskaper, og stramme lår og sterke armer. I tillegg ga vi et ørlite bidrag til Turlaget. Det er pussig å tenke på at kloppene kan bli liggende her i over femten år. Og dag etter dag trækker forturistene over myra på kloppene som vi spikret sammen. Det gjør arbeidet meningsfullt.

Av Gro Elin Kjæreng Bjerga og Andreas Wefring

Andreas Wefring og Magnar Uvsløkk. Foto: Pål Tengesdal

Andreas og Gro på nylagte klopper. Foto: Pål Tengesdal

Valter Jensen 70 år

Foto: Jorunn Mørkved

Pensjonist og travel mann – det er Valter slik vi kjenner han.
Lett på fot og godt humør – det skal han ha som honnør.
Baalsrudmarsjen er en gjenganger hvert år.
Der er han ikke snål for 20 ganger er et mål.
På Ringvassbu han fornyer og snekrer.
Nå blir det sikringsbu og vedsjå så smekker.
Innredningsjef på Rosta og Dærta,
og tar vi Kjølen med, så har vi enda ikke letta.
For Valter liker sitt handtverk og er en nøyaktig mann,
og stiller opp for turlaget der han kan.

GRATULERER MED DAGEN!

Av Jorunn Fleten

GPS – lek og lær

Foto: Ingvild Tapio Kinge

«Dette vadestedet kan være greit å finne igjen. Vi legger inn et veipunkt». «Her trengs det klopping. Tar et bilde, legger inn et veipunkt og tar det med til merkeutvalget» «Vi er 4,6 km fra målet, folkens» «- og vi er kommet opp på 838 meter»

GPS kan være et leketøy, men er også et nyttig verktøy. Og hvem har sagt at det ikke kan lekes når man er på tur med Troms Turlag? Og hvem har sagt at det ikke læres gjennom lek?

GPS er blitt en «duple-ditt» som ligger godt bevart i mange skuffer og skap. Og det er med GPS som med mye annet; skal du bli god må du trene. Kontinuerlig. Tålmodig. Grundig. Målet bør derfor være å få den fram, lade batterier og ut i friluft. Selv på korte turer kan den være med og skape et innhold for turen. Slå på sporloggen, lagre ruta, finn mål for turen, følg med hvor langt det er igjen til målet, eller måle gjennomsnittsfarta. Sjekk tripcomputer og bli

overrasket hvor mye tid du har brukt på pauser og på bevegelse. Sjekk kompass og høydemåler eller «sikt og gå».

TT inviterte til helgetur på Gappo. Med GPS i hånden ble Pältsa pekt ut som mål og deltakerne beveget seg oppover med GPS-informasjon underveis. Slike turer anbefales. Ikke bare som en utilslørt egenreklame, men også som et bidrag til å øke sikkerheten i fjellet for oss alle som ferdes. Det er i «fredstid» man øver på krig, det er i godvær man trener på å takle dårlig vær. Når GPSen trekkes fram for å redde deg er det ikke tid til å lese manualen.

Helgetur med GPS vil bli satt opp igjen til neste år. Fortsatt ledige plasser!! God mat er det også mulig å ønske seg.

Av Alf Iver Kinge

HOS OSS FINNER DU ALT AV TURUTSTYR OG BEKLEDNING SOM DU TRENGER TIL TUREN
– OGSÅ UMLEIE AV HYTTENØKKELE TIL MEDLEMMENE.

VI KAN SPORT!

SPORT 1, DOMUS SENTER BARDU

sport 1

Smånytt

Sollyset brytes i den første isen som er brutt opp og frosset igjen. Foto: Lisbeth Johannessen

Regionmøte 23.-25. september arrangerte Troms Turlag/Senja Turlag regionmøte for de nordnorsketurlagene på Hamn i Senja. Hensikten med et slikt møte er å forbedre kommunikasjon og samhandling mellom de nordnorske lagene. Vi gjennomgikk temaer som turlederutdanning, sikkerhet, kommunikasjon og folkehelse. Troms Turlag skal arrangere landsmøte i DNT, juni 2013.

Nye tilsyn på Dærtahytta (hytta som til nå har vært kalt nye Dært). Tilsyn er nå Per Molund og Leif Gunnar Morland. Også på Store Lappjordhytta har det vært skifte av tilsyn. Torbjørn Dahl har overtatt etter Hermien og Hans Prestbakmo. Lykke til alle tre!

Skarvassbu. Den store hytta på Skarvassbu er bygd om og betydelig oppgradert siste året, og det er nå mulig å overnatte i begge hyttene.

Vi minner om at vi tilbyr diverse klær, sekker, bøker, kart og turutstyr til reduserte priser for våre medlemmer. Vi har blant annet fått inn gode sekker for store og små fra Lowe Alpine og Bergans. Ullklær fra Devold til sterkt reduserte priser. Boka «50 anbefalte turer i Nord-Norge» selger vi nå for halv pris (kr 200,-)

Dusør. Rovviltnemnda i region 8 utlover dusør på kr 15 000,- for innmelding av nye observasjoner av gaupefamilier i Troms inneværende sporingssesong. Meld fra til til den lokale rovviltkontakten i ditt område eller Statens naturoppsyn. Registreringsperioden foregår fra 1. oktober til utgangen av februar neste år. Det er svært viktig at det blir meldt fra så raskt som mulig slik at rovviltkontaktene får mulighet til å sjekke sporene før de smelter, snør igjen eller av andre årsaker blir borte.

Tverrfjellet på Kattfjordeidet. Foto: Gudmund Sundlisæter.

Neste nummer av Fjellvåken nr. 1-2012 kommer medio mars. Stoff til dette nummer må være hos redaksjonen

senest 15. jan 2012. I redaksjonen: Lisbeth B. Johannessen, Jorunn Mørkved og Toril Skoglund.

Vi ønsker alle velkommen innom Turlagskontoret til en hyggelig prat

Postboks 284, 9253 TROMSØ
Besøksadresse: Kirkegt. 2
Telefon: 77 68 51 75
Bankgiro: 8245 06 09141

Åpningstider: onsdag 12–16, torsdag 12–18, fredag 12–14
Telefon besvares i åpningstiden

- E-post: troms@turistforeningen.no
- Hjemmeside: www.turistforeningen.no/troms
- Redaksjonen i Fjellvåken ønsker stoff fra Turlagets medlemmer. Manus kan sendes til Turlagets adresse.
- Adresseendring meldes direkte til Turlagskontoret

